

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 365/2020
08.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца „Vip mobile“ Д.О.О. из Београда, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Јован Јовановић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу месне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Основног суда у Чачку, на седници одржаној 08.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, месно је надлежан Основни суд у Чачку.

Образложење

Основни суд у Чачку, решењем П 492/20 од 06.03.2020. године, огласио се месно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења, списе предмета уступи Трећем основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао, да, како је у конкретној ситуацији предмет из извршног поступка преведен у парнични поступак, ради одлучивања као по приговору против платног налога и тужилац као извршни поверилац у предлогу за извршење на основу веродостојне исправе (којим је покренут овај поступак), предложио да се предмет уступи надлежном суду у Београду према уговореној надлежности, уколико извршни дужник поднесе приговор против решења о извршењу и уз предлог за извршење приложио захтев за заснивање претплатничког односа од 27.09.2008. године, са Општим условима уговора о претплатничком и корисничком односу мобилне телекомуникационе мреже (тужиоца), где је чланом 20. истог, уговорена надлежност суда у Београду у случају спора из уговора, закључио је да су странке за овај спор уговориле месну надлежност суда у Београду и да њихов споразум о месној надлежности производи правно дејство, због чега је на основу члана 64. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци решења.

Трећи основни суд у Београду, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П 16665/20 од 29.07.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности. У образложењу је указао, да, како у конкретној ситуацији постоји споразум о месној надлежности „суда у Београду“, да је такав споразум непотпун, при чему закон не дозвољава његово накнадно „прецизирање“ у тренутку предузимања прве процесне радње (као што је учињено у конкретној ситуацији), из разлога што такав споразум мора бити сачињен у писаној форми, па да начин на који је установљена месна надлежност суда потпуно непозната процесним законима. Затим, да је предмет спора дуг и да се не ради о

искључивој месној надлежности било ког суда, због чега се Основни суд у Чачку није могао огласити месно ненадлежним по службеној дужности, већ само по приговору извршног дужника који није изјављен, те како споразум о месној надлежности не производи правно дејство, да је надлежност потребно одредити применом општих правила о месној надлежности.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу месне надлежности на основу одредбе члана 23. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 125/04, 111/09, 36/11 и 53/13 – УС), који се у конкретној ситуацији примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд Чачку.

Иницијални акт, предлог за извршење на основу веродостојне исправе је 02.12.2009. године примљен у Општинском суду у Чачку. У истом је између осталог, предложено да, уколико извршни дужник против решења поднесе приговор, да се предлог има сматрати тужбом, а предмет уступи надлежном суду у Београду према уговореној надлежности из члана 20. Уговора о претплатничком и корисничком односу мобилне телекомуникационе мреже „Vip mobile“. Уз предлог је приложен и захтев за заснивање / измене претплатничког односа од 27.09.2008. године, којим је предвиђено да својим потписом претплатник потврђује да су сви наведени подаци истинити и потпуни и да је упознат и да у целости прихвата посебне и Опште услове уговора о претплатничком и корисничком односу. Одредбом члана 20 Општих услова уговора о претплатничком и корисничком односу тужиоца је предвиђено, да ће „Vip“ и претплатник покушати да реше споразумом сваки спор који евентуално настане из уговора о претплатничком односу, укључујући спорове настале у погледу тумачења, примене или спровођења ових општих услова. Ако, међутим, стране не успеју да реше спор на тај начин, да је надлежан суд у Београду.

Општински суд у Чачку, решењем о извршењу Ив 5621/09 од 03.12.2009. године, усвојио је предлог за извршење и одредио трошкове извршења. Против наведеног решења тужени је као извршни дужник 15.10.2019. године изјавио приговор. Основни суд у Чачку, решењем Ив 16184/10 (стари број ИВ 5621/09) од 04.12.2019. године, ставио је ван снаге решење о извршењу Основног суда у Чачку ИВ 5621/09 од 03.12.2009. године, у делу којим је одређено извршење и укинуо све спроведене извршне радње и одлучио да ће се поступак наставити као поводом приговора против платног налога.

Одредбом члана 64. став 1. ЗПП, је прописано, да, ако законом није одређена искључива месна надлежност неког суда, странке се могу споразумети да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан. Одредбом става 3. овог члана, да, овај споразум важи само ако је писмено састављен и ако се тиче одређеног спора или више спорова који сви проистичу из одређеног правног односа. Одредбом става 4. овог члана, да, исправу о споразуму тужилац мора приложити уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности или одговор на тужбу.

Одредбом члана 460. став 1. ЗПП је прописано, да суд се може по службеној дужности огласити месно ненадлежним најдоцније до издавања платног налога. Одредбом члана 461. став 2. ЗПП, да, ако суд после издавања платног налога утврди да је месно ненадлежан, неће укинути платни налог, него ће по правноснажности решења којим се огласио ненадлежним уступити предмет надлежном суду.

Споразум о месној надлежности из одредби члана 20. Општих услова уговора о претплатничком и корисничком односу није одређен у погледу ког суда, с обзиром на то да је одредбом члана 3. став 1. тачка 4, 5. и 6. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“ број 101/13) за територије градских општина у Београду основана три суда: Први, Други и Трећи основни суд у Београду). Дакле, постоји споразум само у погледу месне надлежности суда у Београду, али не и ког суда у Београду, због чега је такав споразум непотпун и не производи правно дејство.

Стога је за даље поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Чачку, на основу одредбе члана 39. став 1. ЗПП, као суд опште месно надлежан за туженог, с обзиром на то да је према наведеном, на његовом подручју пребивалиште туженог.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 23. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**